

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **D. G.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda D. G. kwotę 1 974 złotych (jeden tysiąc dziewięćset siedemdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi za okres od dnia 11 kwietnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda D. G. kwotę 428,35 złotych (czteryście dwadzieścia osiem złotych trzydzieści pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VI GC 917/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 01 września 2015 roku powód D. G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. (jako następcy prawnego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S.) kwoty 3 696 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 11 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji drogowej, która miała miejsce w dniu 07 stycznia 2015 roku uszkodzeniu uległ pojazd marki C. model P. o numerze rejestracyjnym (...) należący do P. K.. W dniu 08 stycznia 2015 roku zgłoszono szkodę pozwanemu, który dokonał oględzin pojazdu w dniu 19 stycznia 2015 roku, a w dniu 03 lutego 2015 uznał, iż przedmiotową szkodę należy uznać za szkodę całkowitą.

W związku z likwidacją szkody w swoim pojeździe poszkodowany P. K. na okres od dnia 22 stycznia 2015 roku do dnia 12 lutego 2015 roku wynajął od powoda samochód zastępczy marki F. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) uzgadniając stawkę dobową za wynajem tego pojazdu w kwocie 200 złotych netto oraz wynagrodzenie za podstawienie i za odbiór pojazdu zastępczego do i z miejsca wskazanego przez poszkodowanego. Okres najmu pojazdu zastępczego zawierał się w przedziale wyznaczonym datą szkody i datą wypłaty przez zakład ubezpieczeń odszkodowania za szkodę całkowitą w pojeździe poszkodowanego wraz okresem 8 dni niezbędnych do nabycia przez poszkodowanego innego pojazdu. Poszkodowany P. K. w dniu 12 lutego 2015 roku złożył oświadczenie, że na czas likwidacji szkody zmuszony został do wynajmu samochodu zastępczego ponieważ nie miał możliwości w inny sposób zastąpić swojego uszkodzonego auta. Pojazd zastępczy służył mu do dowozu dzieci do przedszkola oraz do dojazdów do pracy. Tytułem wynajmu pojazdu zastępczego powód wystawił poszkodowanemu P. K. w dniu 05 marca 2015 roku fakturę VAT numer (...) na kwotę 6 888 złotych brutto, w tym:

- za wynajem pojazdu: 21 dni x 200 złotych netto plus VAT (23%), tj. 5 166 złotych brutto,
- za podstawienie auta do klienta: 1 x 700 złotych netto plus VAT (23%), tj. 861 złotych brutto,
- za odbiór auta od klienta: 1 x 700 złotych netto plus VAT (23%), tj. 861 złotych brutto.

Powód wskazał nadto, że decyzją z dnia 10 kwietnia 2015 roku pozwany przyznał odszkodowanie w łącznej wysokości 3 192 złotych brutto dokonując weryfikacji stawki dobowej z kwoty 246 złotych brutto do kwoty 152 złotych brutto, a ponadto odmówił uznania roszczenia w zakresie podstawienia i odbioru auta. W dniu 05 marca 2015 roku właściciel pojazdu P. K. przelał na powoda wierzytelność (prawo do odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego) przysługującą mu wobec strony pozwanej, o czym powód powiadomił pozwanego pismem z tego samego dnia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 05 października 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt IV GNC 4783/15 Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. wniósł o oddalenie powództwa w części dotyczącej kwoty 1 722 złotych oraz uznał powództwo co do kwoty 1 974 złotych z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany w uzasadnieniu wskazał, że uznał fakturę VAT za wynajem pojazdu zastępczego numer (...) w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego w całości, jednakże podniósł, że łączny koszt podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego z miasta W. oddalonego o około 100 km od miejsca szkody oraz miejsca zamieszkania poszkodowanego, tj. O., należy uznać jako nieuzasadniony i taki, który doprowadził do zwiększenia rozmiaru szkody, jako niecelowy i niezasadny z ekonomicznego punktu widzenia. W ocenie pozwanego w mieście O. jest wiele wypożyczalni, oferujących pojazdy zastępcze w klasie pojazdu wynajmowanego, nawet w niższej cenie od dziennej ceny najmu deklarowanej przez powoda,

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu uznał swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania jako właściwemu Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 stycznia 2015 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki C. model P. o numerze rejestracyjnym (...) należący do P. K..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S..

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. w trybie art. 492 § 1 k.s.h. w zw. z art. 516 § 6 k.s.h. połączyło się z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w S., w wyniku czego nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na spółkę przejmującą.

niesporne, a nadto: zeznania świadka P. K. – k. 109-110 akt

Pojazd marki C. model P. o numerze rejestracyjnym (...), który uległ uszkodzeniu, był wykorzystywany przez P. K. zamieszkałego w O. do wożenia żony na codzienną rehabilitację po wypadku z dnia 07 stycznia 2015 roku i wożenia dziecka do przedszkola.

P. K. jako przedstawiciel handlowy posiadał pojazd służbowy, ale nie mógł go wykorzystywać do celów prywatnych.

oświadczenie – k. 17 akt, zeznania świadka P. K. – k. 109-110 akt

W dniu 08 stycznia 2015 roku zgłoszono szkodę (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S..

Po przeprowadzeniu oględzin pojazdu w dniu 19 stycznia 2015 roku, (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w S. decyzją z dnia 03 lutego 2015 roku uznał, że przedmiotową szkodę należy uznać za szkodę całkowitą.

niesporne, a nadto: tabela obiegowa szkody całkowitej – k. 8 akt

W dniu 22 stycznia 2015 roku P. K. zawarł z D. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) we W. umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. model (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Strony ustaliły cenę za wynajem tego pojazdu na kwotę 180 złotych netto za dobę. Na formularzu umowy zaznaczono również, że podstawienie i wydanie pojazdu będzie rozliczone według kilometrów.

Nie wskazano stawki obowiązującej za jeden kilometr.

Pojazd zastępczy został zwrócony w dniu 12 lutego 2015 roku po otrzymaniu przez P. K. odszkodowania od ubezpieczyciela.

umowa najmu – k. 9akt, zeznania świadka P. K. – k. 109-110 akt

W dniu 05 marca 2015 roku P. K. zawarł z D. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) we W. umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy tytułem pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku ze uszkodzeniem pojazdu marki C. model P. o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku zdarzenia z dnia 07 stycznia 2015 roku.

umowa cesji wierzytelności – k. 13 akt

W dniu 05 marca 2015 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego D. G. wystawił na rzecz P. K. fakturę VAT numer (...) na łączną kwotę 6 888 złotych brutto, uwzględniając okres najmu pojazdu zastępczego w ilości 21 dni według stawki w wysokości 200 złotych netto za dobę oraz koszt podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego w kwocie po 861 złotych brutto za każdą czynność.

faktura VAT numer (...) – k. 10 akt

Pismem z dnia 05 marca 2015 roku D. G. wezwał poprzednika prawnego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w S. do zapłaty kwoty 6 888 złotych wynikającej z faktury VAT o numerze (...).

pismo wraz z potwierdzeniem nadania i wydrukiem z systemu śledzenia przesyłek – k. 14-16 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. – poprzednik prawny (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. wypłacił D. G. odszkodowanie obejmujące zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w łącznej kwocie 3 192 złotych brutto uwzględniające okres najmu pojazdu zastępczego przez 21 dni po stawce w kwocie 152 złotych brutto.

decyzja z dnia 10 kwietnia 2015 roku – k. 11-12 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie wnosiły nowych i istotnych okoliczności.

Sąd oparł się także – uznając je za wiarygodne i spójne – na zeznaniach świadka P. K., w szczególności w zakresie, w jakim świadek ten wskazywał na dotychczasowy sposób korzystania z uszkodzonego pojazdu, jak i okoliczności towarzyszące najmowi pojazdu zastępczego, w tym okoliczność że w należącym do niego pojeździe wystąpiła szkoda całkowita, a wypożyczalnia powoda D. G. została mu polecona przez firmę zajmującą się odszkodowaniami w ramach OC, zaś sam powód informował go, że koszty wynajmu pojazdu zastępczego są pokrywane przez ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody.

W niniejszej sprawie powód D. G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. (jako następcy prawnego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S.) kwoty 3 696 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 11 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu części kosztów najmu pojazdu zastępczego wykorzystywanego przez poszkodowanego P. K. w okresie od dnia 22 stycznia 2015 roku do dnia 12 lutego 2015 roku, a także kosztów podstawienia pojazdu poszkodowanemu i jego odbioru od poszkodowanego.

Pozwany (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. uznał powództwo w części, tj. co do kwoty 1 974 złotych, obejmujących pozostałą część kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz wnosił o oddalenie powództwa w części dotyczącej kwoty 1 722 złotych żądanej tytułem kosztów podstawienia i odbioru pojazdu z W. do O. i z O. do W. wskazując na naruszenie zasady minimalizacji szkody i uznając, że koszty te jako nieuzasadnione i niecelowe doprowadziły do zwiększenia rozmiaru szkody w przedmiotowej sprawie.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części, tj. w części uznanej przez pozwanego.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i § 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządono.

Przepis art. 361 § 2 kodeksu cywilnego statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienie możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych. W ocenie Sądu obecnie posiadanie samochodu nie jest dobrem luksusowym, z pojazdów korzysta się w wielu, choćby nawet najprostszych, czynnościach życia codziennego, stąd też brak pojazdu spowodowany kolizją powoduje dezorganizację życia lub pracy. Najem pojazdu zastępczego ma więc zapewnić poszkodowanemu normalne funkcjonowanie i wykonywanie czynności życia codziennego i nie można uzależniać go od możliwości korzystania przez poszkodowanego z komunikacji publicznej, tym bardziej, że pojazdy są nabywane nie tylko do realizacji codziennych czynności, ale również do potencjalnej możliwości skorzystania z nich wtedy, gdy zajdzie ku temu potrzeba.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, że wskutek kolizji, jaka miała miejsce w dniu 07 stycznia 2015 roku doszło do tzw. szkody całkowitej, a zatem nieopłacalności naprawy uszkodzonego pojazdu marki C. model P. o numerze rejestracyjnym (...) w stosunku do jego wartości.

W orzecznictwie poświęconemu zasadności ponoszenia kosztów przez ubezpieczyciela za wynajem samochodu zastępczego w przypadku szkody całkowitej ukształtował się pogląd, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna (tzw. szkoda całkowita). Okres ten może obejmować także koszty najmu pojazdu zastępczego do chwili zapłaty odszkodowania (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 08 września 2004 roku, sygn. akt IV CK 672/03, Lex numer 14632 oraz w uchwale z dnia 22 lipca 2013 roku, sygn. akt III CZP 76/13, Lex numer 1392609). Postulat pełnego odszkodowania przemawia zatem, zdaniem Sądu, za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia, z zastrzeżeniem jednak, że najem uzasadniony jest jedynie za okres między dniem zniszczenia a dniem, w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, co do zasady nie dłuższy niż za czas do zapłaty odszkodowania (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Lex numer 145121).

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

A zatem pozwany składając oświadczenie o uznaniu powództwa, wyraża zgodę na wydanie wyroku zgodnego z żądaniem powoda (w zakresie uznanego powództwa) potwierdzając tym samym okoliczności faktyczne powołane przez powoda na uzasadnienie zgłoszonego żądania. Związanie uznaniem powództwa obliguje zaś Sąd do zaniechania przeprowadzenia postępowania dowodowego i wydania wyroku na skutek uznania powództwa.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 213 § 2 k.p.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku z dnia 10 lipca 2017 roku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda D. G. kwotę 1 974 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 11 kwietnia 2015 roku do dnia

31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty i w tym zakresie na podstawie art. 333 § 1 punkt 2 k.p.c. nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (punkt IV wyroku).

W pozostałym zakresie, tj. odnośnie żądania kwoty 1 722 złotych tytułem kosztów podstawienia i odbioru pojazdu od uszkodowanego (z W. do O. i z O. do W.), powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 16 ustęp 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 2060 ze zmianami), w razie zaistnienia zdarzenia objętego ubezpieczeniem obowiązkowym osoba uczestnicząca w nim obowiązana jest m.in. do zapobieżenia, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Jak wynika zaś z treści art. 355 k.c. dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju. Stosownie natomiast do treści art. 362 k.c. jeżeli uszkodzony przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza stopnia winy obu stron.

Obowiązki wynikające z powyższych przepisów powodują, że w niniejszej sprawie uszkodowany P. K. winien dolożyć należytej staranności przy wyborze podmiotu, od którego wynajmie pojazd zastępczy i powinien tak działać, jak jest to „ogólnie wymagane” w stosunkach danego rodzaju. Od racjonalnie działającego uszkodowanego należy więc wymagać, aby dbał w identyczny sposób o interesy drugiej strony zobowiązania, jak o swoje własne, przede wszystkim zaś optymalizował wydatki. Za niewystarczające w tym kontekście należy uznać twierdzenia uszkodowanego, że pozostał on na zapewnieniu przez powoda, że koszty wynajmu pojazdu zastępczego są pokrywane przez ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody i nie interesował się przyjętymi przez powoda stawkami. Również za niewystarczające, zdaniem Sądu, jest skorzystanie z wypożyczalni powoda D. G., która została uszkodowanemu polecona przez firmę zajmującą się odszkodowaniami w ramach OC, w sytuacji, gdy wypożyczalnia powoda miała siedzibę we W., zaś uszkodowany mieszkał w O. – oddalonym od W. o około 100 kilometrów i tam też – w O. – miała miejsce kolizja.

Jednocześnie powód D. G. w żaden sposób nie wykazał, ażeby wynajęcie pojazdu zastępczego marki F. model (...), czyli takiego jak w niniejszej sprawie, a więc pojazdu standardowego w swoim autosegmencie i popularnego, nie było możliwe w O., tj. w miejscu zamieszkania uszkodowanego, a co stanowić by mogło uzasadnienie dla sięgnięcia po samochód z wypożyczalni tak odległej od miejsca zamieszkania uszkodowanego. Co więcej, pozwany przedłożył wydruki ze strony internetowej trzech funkcjonujących na terenie O. w 2015 roku wypożyczalni oferujących najem pojazdów.

Obowiązkiem odszkodowawczym nie mogą być objęte koszty wynikające ze świadomego lub niedbałego postępowania uszkodowanego, który wbrew obowiązkowi minimalizacji szkody, korzysta z pojazdu zastępczego zawierając umowę najmu z firmą oferującą usługi po zawyżonych cenach, w tym wypadku z przedsiębiorcą mającym siedzibę w odległości oddalonej o około 100 kilometrów od miejsca zamieszkania uszkodowanego, co rzutowało na wysokość kosztów za podstawienie i odbiór samochodu.

Nadto, zwrócić należy uwagę, że na formularzu łączącej strony umowy zaznaczono, że podstawienie i wydanie pojazdu będzie rozliczone według kilometrów, nie wskazano jednakże stawki obowiązującej za jeden kilometr. W tej sytuacji nie sposób przyjąć, że strony porozumiały się w tym zakresie co do jakiegokolwiek stawki, zaś zastosowanie stawki wskazanej na fakturze VAT, tj. w kwocie 3,50 złotych netto za kilometr, wobec kwestionowania wysokości kosztów podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego na żądanym poziomie (w kwotach po 861 złotych brutto), nakładało na powoda, zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, obowiązek wykazania, że są to koszty nie tylko uzasadnione ekonomicznie, ale również stosowane za tego typu usługi przez inne wypożyczalnie w tym okresie na rynku lokalnym dla uszkodowanego. Wykazanie zaś tej okoliczności wymagało wiadomości specjalnych zastrzeżonych dla biegłego sądowego, zaś powód w tym zakresie nie przejawiał jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej.

Uznając zatem żądanie pozwu w zakresie kwoty 1 722 złotych za niezasadne, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 355 k.c. w zw. z art. 362 k.c. w zw. z art. 16 ustęp 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 2060 ze zmianami) w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario, w tej części powództwo oddalił (punkt II wyroku).

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą stosunkowego ich rozdzielenia określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 53,41%, a pozwany w 46,59%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 802 złotych (opłata sądowa od pozwu – 185 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 600 złotych i opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Pozwany nie poniósł żadnych kosztów procesu. Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 428,35 złotych (53,41% z kwoty 802 złotych), którą Sąd zasądził na jego rzecz od pozwanego w punkcie III wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 24 lipca 2017 roku